

[Ministeren for Grønland.]

hvor der er mulighed for udvikling af et produktivt erhverv, og jeg vil gerne ramme en pæl igennem påstanden om tvangsforflytninger. Tvang i forbindelse med befolkningsflytninger har der aldrig været tale om; det foregår altid ad frivillig vej, og det tror jeg også det ærede medlem hr. Frederik Lyngge meget godt ved.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om de grønlandske forhold. Jeg vil dog gerne takke det ærede medlem hr. Frederik Lyngge for den tak, han rettede til mig før, men jeg vil samtidig sige, at det hænder ofte, at man fra Grønlandsministeriets side ønsker ting foretaget i Grønland, med hensyn til hvilke vi i finansministeriet, hvor vi jo skal se tingene i en økonomisk helhed, må holde noget igen. Imidlertid gør Grønlandsministeren efter mit skøn det bedste, han kan, for at fremme udviklingen deroppe.

Må jeg over for det ærede medlem hr. Alfred Jensen og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen udtrykke min beklagelse over, at de på deres partiers vegne tilkendegav, at de ikke ville stemme for finanslovsforslaget.

Jeg forstår egentlig ikke det ærede medlem hr. Alfred Jensens begrundelse. Det ærede medlem sagde, at man fra kommunistisk side er imod overbudgettering, og at man synes, at de skatter, der bliver opkrævet med henblik på denne overbudgettering, er dårligt fordelt. Dette sidste forstår jeg, og det ærede medlem ved jo, at vi også fra regeringens side gerne ser skattefordelingen ændret. Men jeg forstår ikke, at det ærede medlem er imod overbudgettering; det kan da formentlig ikke være det ærede medlems tankegang, at man i stedet for at overbudgettere skulle låne pengene og derved på længere sigt pålægge skatteyderne en meget tyngende byrde? Hvis man ikke låner pengene, vil aktiviteten gå ned, og der vil blive skabt arbejdsløshed — og det går det ærede medlem vel ikke ind for?

Jeg hørte med stor interessé på det ærede

medlem hr. Oluf Pedersens skattenedskrivningsplan, eller hvad man nu skal kalde den. Det ærede medlem sagde noget i retning af, at bortset fra nogle få medlemmer her i tinget, der ikke havde begreb om noget som helst, var de fleste enige i og forstod de synspunkter, det ærede medlem fremsatte; da jeg meget nødig vil over i den gruppe, der ikke har begreb om noget som helst, er jeg vel nødt til straks at erklære, at jeg er enig i noget af det, det ærede medlem fremførte. Men jeg synes nok, at det ærede medlem fremsatte sine tanker så impulsivt og på nogle punkter med en sådan mangel på sammenhæng, at det ærede medlem ikke kan forlange, at man pludselig skal tage stilling til hele denne plan. Jeg skal nok studere den, og så kan vi jo optage en diskussion derom ved lejlighed.

Det er vel rimeligt, at jeg til slut ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget takker finansudvalget, ikke alene fordi det anbefaler lovforslaget til gennemførelse, men også for det samarbejde, der har været i det finansår, som nu lakker mod enden. I dette finansår har vi måske haft et endnu mere intimt samarbejde end i de foregående i vore bestræbelser for at opnå besparelser på budgettet.

Det er måske ikke lykkedes i så stort omfang, som man kunne ønske, men som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde i går, har vi dog nået at spare et beløb på omkring 100 mill. kr., hvilket har ført til, at overskuddet for det finansår, der nu slutter, formentlig bliver godt 400 mill. kr. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav i går udtryk for håbet om, at overskuddet for det kommende år kunne blive større; så vidt jeg forstod det ærede medlems udtalelser, ønskede han et overskud på henimod de 500 mill. kr. Jeg må hertil sige, at selv om jeg godt vil dele dette håb, er der med de bevillinger, der hidtil er foreslået, og med de udgifter, hvis afholdelse vi i det hele taget må se i øjnene, ikke udsigt til et overskud på 500 mill. kr., men højst omkring 400 mill. kr. Derfor er jeg